

31991L0271

30.5.1991

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 135/40

**NÕUKOGU DIREKTIIV,
21. mai 1991,
asulareovee puhastamise kohta**

(91/271/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 130s,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

nõukogu 28. juuni 1988. aasta otsuses Põhjamere ja teiste ühenduse veekogude kaitsmise kohta ⁽⁴⁾ kutsutakse komisjoni üles tegema ühenduse tasandil ettepanekuid asulareovee puhastamiseks võetavate meetmete kohta;

ühe liikmesriigi reovee puudulikust puhastamisest tingitud reostus kahjustab sageli teiste liikmesriikide veekogusid; vastavalt asutamislepingu le 130r on vaja võtta meetmeid ühenduse tasandil;

selleks et puudulikult puhastatud asulareovee kõrvaldamine ei kahjustataks keskkonda, on üldjuhul asulareovett vaja bioloogiliselt puhastada;

tundlikel aladel on vaja nõuda põhjalikumat puhastamist; mõnedel vähem tundlikel aladel võib pidada piisavaks reovee eelselitust;

kogumissüsteemidesse sisenevat tööstusreovett ning heitvee ärajuhtimist ja asulareoveepuhastite reoveesetete kõrvaldamist tuleks reguleerida üldeeskirjade või -määruste ja/või erilubade abil;

teatavate tööstusvaldkondade biolagundatava reovee suhtes, mis ei läbi enne suublasse juhtimist asulareoveepuhasteid, tuleks kohaldada asjakohaseid nõudeid;

juulgustada tuleks reovee puhastamisel tekkivate setete ringlusse võtmist; reoveesetete juhtimine pinnavette tuleb järk-järgult lõpetada;

reoveepuhasteid, suublaid ning reoveesetete kõrvaldamist on vaja jälgida, et tagada keskkonna kaitstus reovee ärajuhtimisest tulevane kahju eest;

on tähtis tagada, et teave reovee ja reoveesetete kõrvaldamise kohta on korrapäraste aruannete kujul üldsusele kättesaadav;

liikmesriigid peaksid koostama ja komisjonile esitama käesoleva direktiivi rakendamise kavad;

tuleks moodustada komitee, mis abistaks komisjoni käesoleva direktiivi rakendamisel ja selle kohandamisel tehnika edusammudega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesolev direktiiv käsitleb asulareovee kogumist, puhastamist ja ärajuhtimist ning teatavate tööstusvaldkondade reovee puhastamist ja ärajuhtimist.

⁽¹⁾ EÜT C 1, 4.1.1990, lk 20 ja

EÜT C 287, 15.11.1990, lk 11.

⁽²⁾ EÜT C 260, 15.10.1990, lk 185.

⁽³⁾ EÜT C 168, 10.7.1990, lk 36.

⁽⁴⁾ EÜT C 209, 9.8.1988, lk 3.

Direktiivi eesmärk on kaitsta keskkonda nimetatud reovete ärajuhtimisest tuleneva kahju eest.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *asulareovesi* — olmereovesi või olme- ja tööstusreovee ja/või mahasadanud vihmavee segu;
2. *olmereovesi* — asulate ja nendega seotud rajatiste reovesi, mis pärineb peamiselt inimeste ainevahetusest ja majapidamistegevusest;
3. *tööstusreovesi* — igasugune reovesi, mis väljub mis tahes kaubandusliku või tööstusliku tegevuse sooritamiseks kasutatavast hoonest ja mis ei ole ei olmereovesi ega mahasadanud vihmavesi;
4. *linnastu* — ala, kus elanikkond ja/või majandustegevus on piisavalt kontsentreeritud, et asulareovett kogutakse ja juhitakse asulareoveepuhastisse või lõplikku ärajuhtimispunkti;
5. *kogumissüsteem* — juhtmete süsteem, mis kogub ja juhib asulareovett;
6. *1 ie (inimekvivalent)* — biolagundatav orgaaniline reostus, mille biokeemiline hapnikutarve viie ööpäeva jooksul (BH-T5) on 60 g hapnikku ööpäevas;
7. *reovee eelselitus* — asulareovee füüsikaline ja/või keemiline puhastamine, mis hõlmab asulareovees sisalduvate hõljuvainete selitamist või muid protsesse, mille käigus siseneva reovee BHT5 väheneb vähemalt 20 % ning hõljuvainete osa sisenevas reovees vähemalt 50 %;
8. *reovee bioloogiline puhastus* — asulareovee puhastamine protsessi abil, mis üldjuhul hõlmab vee bioloogilist töötlemist koos teistkordse selitamisega, või muu protsessi abil, mille puhul I lisa tabelis 1 esitatud nõuded on täidetud;
9. *asjakohane puhastus* — asulareovee puhastamine mis tahes meetodi ja/või äravoolusüsteemi abil, mille puhul suublad, millesse kõnealune reovesi juhitakse, vastavad pärast reovee vastuvõtmist asjakohastele kvaliteediesmärkidele ning käesoleva ja teiste ühenduse direktiivide asjaomastele sätetele;
10. *reoveesetted* — asulareoveepuhastite puhastatud või puhastamata setted;
11. *eutrofeerumine* — vee rikastumine toitainetega, eriti lämmastiku- ja/või fosforiühenditega, mis kiirendab vetikate ja taimestiku kõrgemalt arenenud vormide kasvu ning häirib

seetõttu soovimatult vees esinevate organismide tasakaalu ja rikub sama vee kvaliteeti;

12. *suudmeala* — ala jõesuudmes, kus magevesi läheb üle rannikuveeks. Liikmesriigid määravad käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks suudmealade välised (merepoolsed) piirid kindlaks direktiivi rakendamise raames kooskõlas 17 lõigetega 1 ja 2;

13. *rannikuveed* — madalaima veetaseme piirist või suudmeala välispiirist väljapoole jäävad veed.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid tagavad, et kõik linnastud varustatakse asulareovee kogumissüsteemidega

— hiljemalt 31. detsembriks 2000 nende linnastute puhul, mille inimekvivalent (ie) on üle 15 000, ning

— hiljemalt 31. detsembriks 2005 nende linnastute puhul, mille inimekvivalent on 2 000 kuni 15 000.

Asulareovee puhul, mis juhitakse 5 alusel määratletud tundlikeks aladeks loetavatesse veekogudesse, tagavad liikmesriigid, et linnastud inimekvivalendiga üle 10 000 varustatakse kogumissüsteemidega hiljemalt 31. detsembriks 1998.

Kui kogumissüsteemi rajamine on põhjendamatu, kuna sellest ei oleks keskkonnale tulu või see oleks liiga kulukas, kasutatakse individuaalseid või muid asjakohaseid süsteeme, mis tagavad keskkonnale sama kaitstuse taseme.

2. Lõikes 1 kirjeldatud kogumissüsteemid vastavad I lisa punktis A sätestatud nõuetele. Neid nõudeid võidakse muuta artiklis 18 sätestatud korras.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid tagavad, et kogumissüsteemidesse sisenev asulareovesi läbib enne ärajuhtimist bioloogilise puhastuse või muu sellega võrdväärse puhastuse järgmiselt:

— hiljemalt 31. detsembriks 2000 kõikide linnastute puhul inimekvivalendiga üle 15 000;

— hiljemalt 31. detsembriks 2005 kõikide linnastute puhul inimekvivalendiga 10 000 kuni 15 000;

— hiljemalt 31. detsembriks 2005 kõikide linnastute puhul inimekvivalendiga 2 000 kuni 10 000, mille reovett juhitakse magevette ja suudmealadele.

2. Asulareovesi, mida juhitakse kõrgetel (üle 1 500 m üle merepinna) mägialadel asuvasse veekogudesse, kus reovee bioloogiline puhastus on madalate temperatuuride tõttu raskendatud, tohib puhastada lõikes 1 sätestatud nõuetest vähem põhjalikult, kui üksikasjalikud uurimused näitavad, et sellise reovee ärajuhtimine ei kahjusta keskkonda.

3. Lõigetes 1 ja 2 kirjeldatud asulareoveepuhastitist väljuv vesi vastab I lisa punkti B asjakohastele nõuetele. Neid nõudeid võidakse muuta artiklis 18 sätestatud korras.

4. Inimekvivalendina väljendatav puhastusvõimsus arvutatakse välja ühe aasta jooksul reoveepuhastisse siseneva reoveekoguse kõrgeima nädala keskmise põhjal, arvestamata seejuures erakorralisi olukordi, mis võivad olla tingitud näiteks tugevast vihmastajust.

Artikkel 5

1. Lõike 2 kohaldamisel määravad liikmesriigid 31. detsembriks 1993 vastavalt II lisas sätestatud kriteeriumidele kindlaks tundlikud alad.

2. Liikmesriigid tagavad 31. detsembriks 1998 kõikide linnastute puhul inimekvivalendiga 10 000, et kogumissüsteemidesse sisenev asulareovesi läbib enne selle tundlikele aladele juhtimist põhjalikuma puhastuse, kui on kirjeldatud artiklis 4.

3. Lõikes 2 kirjeldatud asulareoveepuhastitist väljuv vesi peab vastama I lisa punkti B asjakohastele nõuetele. Neid nõudeid võidakse muuta artiklis 18 sätestatud korras.

4. Lõigetes 2 ja 3 individuaalsete puhastite kohta sätestatud nõudeid ei ole aga vaja täita tundlikel aladel, mille puhul suudetakse tõestada, et kõikidesse sellel alal asuvasse asulareoveepuhastitesse siseneva reovee fosfori- ja lämmastikusisaldus väheneb väljumise ajaks vähemalt 75 % võrra.

5. Tundlike alade valgaladel asuvatest asulareoveepuhastitist väljuva vee suhtes, mis põhjustab osaliselt nende alade reostumist, kohaldatakse lõikeid 2, 3 ja 4.

Kui kõnealused valgalad asuvad osaliselt või täielikult mõnes teises liikmesriigis, kohaldatakse artiklit 9.

6. Liikmesriigid tagavad, et kindlaksmääratud tundlike alade nimistu vaadatakse läbi vähemalt iga nelja aasta järel.

7. Liikmesriigid tagavad, et lõike 6 alusel läbivaadatud tundlikud alad vastavad seitsme aasta pärast eespool sätestatud nõuetele.

8. Liikmesriik ei pea käesoleva direktiivi täitmiseks tundlikke alasid kindlaks määrama, kui ta rakendab lõigetes 2, 3 ja 4 kirjeldatud reoveepuhastust kogu oma territooriumil.

Artikkel 6

1. Lõike 2 kohaldamisel võivad liikmesriigid 31. detsembriks 1993 määrata II lisas sätestatud kriteeriumide abil kindlaks vähem tundlikke alasid.

2. Asulareovett, mida juhitakse 10 000 kuni 150 000 inimekvivalendiga linnastutest rannikuvettesse ja 2 000 kuni 10 000 inimekvivalendiga linnastutest lõikes 1 kirjeldatud aladel asuvatele suudmealadele, tohib puhastada vähem põhjalikult, kui on ette nähtud artiklis 4, kui:

— see reovesi läbib vähemalt 2 lõikes 7 määratletud eelselituse ja seda kontrollitakse I lisa punktis D sätestatud korras,

— põhjalikud uurimused näitavad, et see reovesi ei kahjusta keskkonda.

Liikmesriigid edastavad komisjonile kõnealuste uurimuste kohta kogu asjakohase teabe.

3. Kui komisjon leiab, et lõikes 2 sätestatud tingimused on täitmata, esitab ta nõukogule asjakohase ettepaneku.

4. Liikmesriigid tagavad, et vähem tundlike alade nimistu vaadatakse läbi vähemalt iga nelja aasta järel.

5. Liikmesriigid tagavad, et alad, mida enam ei peeta vähem tundlikeks, vastavad seitsme aasta pärast vastavalt kas artikli 4 või artikli 5 nõuetele.

Artikkel 7

Liikmesriigid tagavad, et 31. detsembriks 2005 puhastatakse kogumissüsteemidesse sisenevat asulareovett enne ärajuhtimist artikli 2 lõikes 9 määratletud viisil järgmistel juhtudel:

— reovee juhtimise korral vähem kui 2 000 inimekvivalendiga linnastutest magevette ja suudmealadele,

— reovee juhtimise korral vähem kui 10 000 inimekvivalendiga linnastutest rannikuvettesse.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid võivad tehnilistest probleemidest tulenevatel erandjuhtudel taotleda komisjonilt geograafiliselt piiritletud elanikkonnale artikli 4 täitmise aja pikendamist.

2. Taotluses, mida tuleb nõuetekohaselt põhjendada, tuleb kirjeldada ilmnenud tehnilisi raskusi ning teha ettepanek tegevusprogrammi ja asjakohase ajakava kohta, mille abil saavutada käesoleva direktiivi eesmärk. Kõnealune ajakava lisatakse artiklis 17 osutatud rakendusprogrammi.

3. Lubatud on üksnes tehnilised põhjused ning lõikes 1 osutatud pikendust võidakse anda kuni 31. detsembrini 2005.

4. Komisjon vaatab kõnealuse taotluse läbi ja võtab vajalikud meetmed artiklis 18 sätestatud korras.

5. Erandjuhtudel, kui suudetakse tõestada, et põhjalikum puhastus ei too keskkonnale mingit kasu, tohib üle 150 000 inimekvivalendiga linnastutest vähem tundlikele aladele juhivat reovett puhastada vastavalt artikliga 6 ettenähtud menetlusele 10 000 kuni 150 000 inimekvivalendiga linnastute reovee kohta.

Sellistel juhtudel esitavad liikmesriigid asjaomased dokumendid varem komisjonile. Komisjon uurib olukorda ja võtab vajalikud meetmed artiklis 18 sätestatud korras.

Artikkel 9

Kui ühe liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvaid veekogusid kahjustab mõne teise liikmesriigi ärajuhitud asulareovesi, võib kahjustatud veekogudega liikmesriik teatada sellest teisele liikmesriigile ja komisjonile.

Asjaomased liikmesriigid algatavad vajaduse korral koos komisjoniga kooskõlastamise, et selgitada välja kõnealused reostuseallikad ning määrata kindlaks meetmed, mida tuleks kahjustatud veekogude kaitseks võtta reostuseallikate juures, et tagada käesoleva direktiivi sätete täitmine.

Artikkel 10

Liikmesriigid tagavad, et asulareoveepuhasteid, mida rajatakse artiklite 4, 5, 6 ja 7 nõuete täitmiseks, projekteeritakse ja ehitatakse ning käitatakse ja hooldatakse nii, et nende töö kõikides tavapärastes kohalikes ilmastikutingimustes on piisavalt tagatud.

Kõnealuste puhastite projekteerimisel tuleb arvesse võtta puhastuskoormuse hooajalist muutumist.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid tagavad, et tööstusreovee juhtimine kogumissüsteemidesse ja asulareoveepuhastitesse toimub enne 31. detsembrist 1993 eeskirjade ja/või pädeva või asjakohase asutuse erilubade alusel.

2. Kõnealused eeskirjad ja/või eriload vastavad I lisa punkti C nõuetele. Neid nõudeid võidakse muuta artiklis 18 sätestatud korras.

3. Eeskirju ja erilube vaadatakse korrapäraselt läbi ja vajaduse korral kohandatakse.

Artikkel 12

1. Puhastatud reovett tuleb võimaluse korral võtta taaskasutusse. Reovee taaskasutamine toimub viisil, mis kahjustab keskkonda kõige vähem.

2. Pädevad või asjakohased asutused tagavad, et reovee kõrvaldamine asulareoveepuhastitest toimub eelnevate eeskirjade ja/või erilubade alusel.

3. Asulareoveepuhastitest lõike 2 kohaselt välja juhivat asulareovett käsitlevad eeskirjad ja/või eriload peavad sisaldama reovee juhtimise korral 2 000 kuni 10 000 inimekvivalendiga linnastutest magevetesse ja suudmealadele ning 10 000 või suurema inimekvivalendiga linnastutest kõikidesse suublatesse tingimusi, mis vastavad I lisa punkti B asjakohastele nõuetele. Neid nõudeid võidakse muuta artiklis 18 sätestatud korras.

4. Kõnealuseid eeskirju ja/või erilube vaadatakse korrapäraselt läbi ja vajaduse korral kohandatakse.

Artikkel 13

1. Liikmesriigid tagavad, et 31. detsembriks 2000 vastab III lisa loetletud tööstussektorites tegutsevate kõikide vähemalt 4 000 inimekvivalendiga tootmisettevõtete puhul biolagundatav reoveesi, mis enne suublatesse juhtimist ei läbi asulareoveepuhasteid, enne ärajuhtimist pädeva või asjakohase asutuse varem kehtestatud eeskirjades ja/või erilubades kehtestatud tingimustele.

2. Iga liikmesriigi pädev või asjakohane asutus määrab 31. detsembriks 1993 sellise reovee ärajuhtimisele nõuded, mis arvestavad asjaomase tööstusvaldkonna laadi.

3. Komisjon viib 31. detsembriks 1994 läbi liikmesriikide nõuete võrdluse. Võrdluse tulemused avaldab ta aruandena ning teeb nende kohta vajaduse korral asjakohase ettepaneku.

Artikkel 14

1. Reovee puhastamisel tekkivaid setteid võetakse võimaluse korral alati taaskasutusse. Reoveesetete taaskasutamine toimub viisil, mis kahjustab keskkonda kõige vähem.

2. Pädevad või asjakohased asutused tagavad, et 31. detsembrini 1998 toimub reoveesetete kõrvaldamine asulareoveepuhastist üldiste eeskirjade või registreerimise või lubade alusel.

3. Liikmesriigid tagavad, et reoveesetete kõrvaldamine laevadelt, torudest või muul viisil pinnavesesse lõpetatakse järk-järgult 31. detsembriks 1998.

4. Kuni lõikes 3 kirjeldatud reoveesetete kõrvaldamise lõpetamiseni tagavad liikmesriigid, et pinnavesesse kõrvaldatud setetes sisalduvate toksiliste, püsivate või bioakumuleeruvate ainete koguhulga kohta on vaja kõrvaldamisluba ja seda hulka vähendatakse järk-järgult.

Artikkel 15

1. Pädevad või asjakohased asutused jälgivad:

— asulareoveepuhastitest väljuva vee vastavust I lisa punkti B nõuetele I lisa punktis D sätestatud korras,

— pinnavesesse juhivate reoveesetete koguseid ja koostist.

2. Pädevad või asjakohased asutused kontrollivad veekogusid, millesse juhatakse asulareoveepuhastitest väljuvat vett või vett, mis väljub neisse artiklis 13 kirjeldatud viisil otse, kui on põhjust eeldada, et neisse juhivad veed kahjustavad neid oluliselt.

3. Reovee 6 kohase ärajuhtimise ning reoveesetete pinnavesesse kõrvaldamise korral viivad liikmesriigid läbi kontrollid ja mis tahes muid asjakohaseid uurimusi tõestamiseks, et kõnealuste reovete ärajuhtimine või reoveesetete kõrvaldamine ei kahjusta keskkonda.

4. Liikmesriigid säilitavad pädevate või asjakohaste asutuste poolt lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamisel kogutud teavet ning teevad need

komisjonile kuu kuu jooksul pärast asjakohase teabenõude saamist kättesaadavaks.

5. Lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud kontrolli suuniseid võidakse koostada artiklis 18 sätestatud korras.

Artikkel 16

Ilma et see piiraks nõukogu 7. juuni 1990. aasta direktiivi 90/313/EMÜ (mis käsitleb vaba juurdepääsu keskkonnateabele) (1) sätete kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et asjaomased asutused avaldavad iga kahe aasta järel asulareovee ärajuhtimise ja reoveesetete kõrvaldamise kohta oma piirkonnas olukorraaruande. Kohe pärast nende aruannete avaldamist edastavad liikmesriigid need komisjonile.

Artikkel 17

1. Liikmesriigid koostavad 31. detsembriks 1993 käesoleva direktiivi rakendamise kava.

2. Liikmesriigid edastavad teabe selle kava kohta komisjonile 30. juuniks 1994.

3. Vajaduse korral edastavad liikmesriigid komisjonile iga kahe aasta järel 30. juuniks lõikes 2 osutatud teabe ajakohastuse.

4. Riiklike kavade täitmisega seotud aruandmise viisid ja vorm määratakse kindlaks artiklis 18 sätestatud korras. Kõik nende viiside ja vormide muudatused võetakse vastu samas korras.

5. Komisjon vaatab lõigete 2 ja 3 alusel saadud teabe iga kahe aasta järel läbi, hindab seda ning avaldab selle kohta aruande.

Artikkel 18

1. Komisjoni abistab komitee, kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad ja eesistujana komisjoni esindaja.

2. Võetavate meetmete eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja. Tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta arvamuse. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

(1) EÜT L 158, 23.6.1990, lk 56.

3. a) Kui kavandatavad meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need vastu.
- b) Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei esita oma arvamust, esitab komisjon viivitamata nõukogule ettepaneku võetavate meetmete kohta. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Kui nõukogu ei ole otsust teinud kolme kuu jooksul alates nõukogu poole pöördumisest, võtab komisjon ettepanud meetmed vastu, välja arvatud juhul, kui nõukogu on lihthäälteenamusega teinud otsuse kõnealuste meetmete vastu.

Artikkel 19

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 30. juunil 1993. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.
2. Kui liikmesriigid võtavad lõikes 1 nimetatud meetmed vastu, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku

avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 20

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 21. mai 1991

Nõukogu nimel

eesistuja

R. STEICHEN

LISA

NÕUDED ASULAREOVEELE

A. Kogumissüsteemid ⁽¹⁾

Kogumissüsteemide puhul arvestatakse reovee puhastamise nõudeid.

Kogumissüsteemide projekteerimisel, ehitamisel ja hooldamisel lähtutakse parimatest tehnilistest teadmistest, vältides liigseid kulusid ja võttes eelkõige arvesse järgmist:

- asulareovee hulk ja omadused,
- lekete vältimine,
- suublate reostumise piiramine valinguvee otselaskes tõttu.

B. Asulareovee juhtimine puhastitest suublatesse ⁽¹⁾

1. Reoveepuhasteid projekteeritakse ja ehitatakse ümber nii, et neisse sisenevast reoveest ja puhastatud heitveest on võimalik võtta enne selle juhtimist suublatesse representatiivseid proove.
2. Asulareoveepuhastitest väljuv vesi, mida puhastatakse vastavalt artiklitele 4 ja 5, vastab tabelis 1 esitatud nõuetele.
3. Peale selle vastab asulareoveepuhastitest väljuv vesi, mida juhitakse II lisa punkti A alapunktis a määratletud eutrofeeruvatele tundlikele aladele, käesoleva lisa tabelis 2 esitatud nõuetele.
4. Vajaduse korral kohaldatakse tabelis 1 ja/või 2 esitatud nõuetest rangemaid nõudeid, et tagada suublate vastavus mis tahes muu asjakohase direktiivi sätetele.
5. Asulareovee väljajuhtimiskohad valitakse nii, et heitvee kahju suublale oleks võimalikult väike.

C. Tööstusreovesi

Kogumissüsteemidesse ja asulareoveepuhastitesse sisenevat tööstusreovett tuleb nõuetekohaselt eelnevalt puhastada, et:

- kaitsta kogumissüsteemide ja reoveepuhastite töötajate tervist,
- vältida kogumissüsteemide, reoveepuhastite ja nendega seotud seadmete kahjustamist,
- tagada, et tööstusreovesi ei häiri reoveepuhasti tööd ega reoveesetete töötlemist,
- tagada, et reoveepuhastitest väljuv vesi ei kahjusta keskkonda ega suublaid nii, et need ei vasta enam ühenduse teistele direktiividele,
- tagada, et reoveeseteteid on võimalik kõrvaldada keskkonnaohutult.

D. Järelevalve ja selle tulemuste hindamise võrdlusmeetodid

1. Liikmesriigid tagavad, et järelevalvet tehakse viisil, mis vastab vähemalt järgmistele nõuetele.

Kasutada tohib ka muid kui lõigetes 2, 3 ja 4 kirjeldatud meetodeid, kui suudetakse tõestada, et nende meetoditega saadakse nimetatud lõigetes kirjeldatud meetoditega võrdväärset tulemust.

Liikmesriigid edastavad komisjonile kogu teabe kohaldatava meetodi kohta. Kui komisjon leiab, et lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud tingimused ei ole täidetud, esitab ta nõukogule asjakohase ettepaneku.

⁽¹⁾ Kuna ei ole võimalik ehitada kogumissüsteeme ja reoveepuhasteid, mis oleksid võimalised töötlemise kogu reovett ka erakordselt tugevate sademetega olukordades, võtavad liikmesriigid vastu otsuse meetmete kohta, millega piirata vee reostumist valinguvee otselaskes tõttu. Need meetmed võivad põhineda lahendusastmel või võrdlusel kuivailmavooluhulgaga või näha ette lubatava ülevoolude arvu aastas.

2. Käesolevas direktiivis reoveepuhastitest väljajuhitud heitvee kohta sätestatud nõuete täidetuse kontrollimiseks võetakse puhasti väljalasu ja vajaduse korral ka sisselasu täpselt kindlaksmääratud kohast vooluhulgaga proportsionaalseid või iga 24 tunni järel ajapõhiseid proove.
Proovide lagunemise vältimiseks nende võtmise ja analüüsimise vahel peetakse kinni headest rahvusvahelistest laboritavadest.
3. Proovide minimaalne arv aastas määratakse kindlaks reoveepuhasti võimsuse põhjal ning proove tuleb võtta aasta jooksul korrapäraste ajavahemike tagant:

— puhastusjaamad inimekvivalendiga 2 000 kuni 9 999:	esimesel aastal 12 proovi, igal järgmisel aastal neli proovi, kui suudetakse tõestada, et esimese aasta heitvesi vastab direktiivi nõuetele; kui üks proov neljast ei vasta kehtivatele piirmääradele, tuleb järgneval aastal võtta 12 proovi.
— puhastusjaamad inimekvivalendiga 10 000 kuni 49 999:	12 proovi.
— puhastusjaamad inimekvivalendiga 50 000 või rohkem:	24 proovi.
4. Puhastatud heitvesi loetakse asjakohastele nõuetele vastavaks, kui veeproovi iga parameeter vastab vastavale väärtusele järgmiselt:
 - a) tabelis 1 ja artikli 2 lõikes 7 määratletud parameetrite kohta on tabelis 3 esitatud selliste proovide maksimumarv, mille puhul on lubatud, et nende kohta kehtivad nõuded väljendatuna kontsentratsioonidena ja/või vähendusprotsentidena ei ole täidetud;
 - b) tabelis 1 kontsentratsioonidena väljendatud parameetrite puhul ei tohi tavapärastel töötingimustel võetud proovide parameetrid erineda kehtivatest väärtustest rohkem kui 100 % võrra. Hõljuvainete üldkontsentratsiooni puhul on lubatud kõrvalekalded kuni 150 %;
 - c) tabelis 2 esitatud parameetrite puhul peab kõikide proovide iga parameetri aasta keskmine vastama asjakohastele määradele.
5. Kontrollitava vee kvaliteedi ülemääraseid väärtusi arvesse ei võeta, kui nad on tingitud ebaharilikest olukordadest nagu tugev vihmaseadu.

Tabel 1: Nõuded asulareoveepuhastitest väljuvale veele, mille suhtes kohaldatakse direktiivi artikleid 4 ja 5. Kehtivad kontsentratsiooni või vähendusprotsendi kohta esitatud väärtused.

Parameetrid	Kontsentratsioon	Väikseim vähendusprotsent ⁽¹⁾	Mõõtmise võrdlusmeetod
Biokeemiline hapnikutarve viie ööpäeva jooksul (BHT5) 20 °C juures ilma nitrifikatsioonita ⁽²⁾	25 mg/l O ₂	70–90 40 artikli 4 lõike 2 alusel	Homogeniseeritud, filtreerimata ja dekanteerimata proov. Lahustunud hapniku määramine enne ja pärast viiepäevast inkubatsiooni temperatuuril 20 °C ± 1 °C täielikus pimeduses. Nitrifikatsiooniinhibiitori lisamine
Keemiline hapnikutarve (KHT)	125 mg/l O ₂	75	Homogeniseeritud, filtreerimata ja dekanteerimata proov. Kaaliumdikromaat
Hõljuvaineid kokku	35 mg/l ⁽³⁾ 35 artikli 4 lõike 2 alusel (ie üle 10 000) 60 artikli 4 lõike 2 alusel (ie 2 000–10 000)	90 ⁽³⁾ 90 artikli 4 lõike 2 alusel (ie üle 10 000) 70 artikli 4 lõike 2 alusel (ie 2 000–10 000)	— Representatiivse proovi väljafiltreerimine 0,45 µm tiheda membraanfiltril abil. Kuivatamine 105 °C juures ja kaalumine — Representatiivse proovi tsentri fuugimine (vähemalt 5 min keskmise kiirendusega vähemalt 2 800 kuni 3 200 g), kuivatamine 105 °C juures ja kaalumine

⁽¹⁾ Vähenemine sissetuleva vee suhtes.

⁽²⁾ Selle parameetri tohib asendada teisega, näiteks orgaanilise süsiniku üldsisaldusega või üldhapnikutarbega (ÜHT), kui suudetakse tõestada, et BHT5 ja asendusparameetri vahel on seos.

⁽³⁾ See nõue ei ole kohustuslik.

Biotiikidest välja juhivat vett analüüsitakse filtreeritud proovide abil; kõikide hõljuvainete kontsentratsioon ei tohi siiski filtreerimata vees olla suurem kui 150 mg/l.

Tabel 2: Nõuded heitveele, mis juhitakse asulareoveepuhastitest tundlikele aladele, mis vastavad II lisa punkti A alapunkti a kriteeriumidele ja kus esineb eutrofeerumist. Olenevalt kohapealsest olukorrast võib kohaldada üksnes üht või mõlemat parameetrit. Kehtivad kontsentratsiooni või vähendusprotsendi kohta esitatud väärtused.

Parameetrid	Kontsentratsioon	Väikseim vähendusprotsent ⁽¹⁾	Mõõtmise võrdlusmeetod
Üldfosfor	2 mg/l P (ie 10 000–100 000) 1 mg/l P (ie üle 100 000)	80	Molekulaarabsorptsiooni spektrofotomeetria
Üldlämmastik ⁽²⁾	15 mg/l N (ie 10 000–100 000) 10 mg/l N (ie üle 100 000) ⁽³⁾	70–80	Molekulaarabsorptsiooni spektrofotomeetria

⁽¹⁾ Vähemine sissetuleva vee suhtes.

⁽²⁾ Üldlämmastik on: Kjeldahli lämmastiku (N + NH₃), nitraatide (NO₃) ja nitritite (NO₂) summa.

⁽³⁾ Muul juhul ei tohi päeva keskmine olla üle 20 mg/l N. See nõue kehtib juhul, kui vee temperatuur on 12 °C ja reoveepuhasti bioreaktor töötab. Temperatuuritingimust on võimalik asendada piiratud tööaja nõudega, mis arvestab piirkonnas valitsevate ilmastikutingimustega. See on võimalik juhul, kui suudetakse tõestada, et I lisa punkti D lõike 1 sätted on täidetud.

Tabel 3

Aastas võetavate proovide arv	Nende proovide maksimumarv, mis ei vasta nõuetele
4-7	1
8-16	2
17-28	3
29-40	4
41-53	5
54-67	6
68-81	7
82-95	8
96-110	9
111-125	10
126-140	11
141-155	12
156-171	13
172-187	14
188-203	15
204-219	16
220-235	17
236-251	18
252-268	19
269-284	20
285-300	21
301-317	22
318-334	23
335-350	24
351-365	25

II LISA

TUNDLIKE JA VÄHEM TUNDLIKE ALADE MÄÄRAMISE KRITERIUMID**A. Tundlikud alad**

Veekogu tuleb määrata tundlikuks alaks, kui ta kuulub ühte järgmistest rühmadest:

- a) looduslikud mageveejärved, muud mageveekogud, suudmealad ja rannikuveed, mis on eutrofeerunud või võivad lähitulevikus eutrofeeruda, kui kaitsemeetmeid ei võeta.

Otsustades, milliseid toitaineid tuleb heitvee täiendava puhastamise teel vähendada, võib võtta arvesse järgmisi tegureid:

- i) järved ja järvedeni/veehoidlateni/kinniste lahtedeni viivad kesise veevahetusega ojad, kus võib esineda toitainete akumulereerumist. Nendel aladel tuleks kõrvaldada ka fosfor, välja arvatud juhul, kui suudetakse tõestada, et see ei avalda veekogu eutrofeerumisele mingit mõju. Suurte linnastute heitvete puhul võib kaaluda ka lämmastiku kõrvaldamist;
- ii) kesise veevahetusega või palju toitaineid vastuvõtavad suudmealad, lahed ja muud rannikuveed. Väikelinnastute heitveed ei ole nendele aladele harilikult probleemiks, kuid suurlinnastute heitvetest tuleks eemaldada fosfor ja/või lämmastik, välja arvatud juhul kui suudetakse tõestada, et see ei avalda eutrofeerumisele mingit mõju;
- b) joogivee võtmiseks mõeldud mage pinnavesi, mis võib sisaldada nõukogu 16. juuni 1975. aasta direktiivis 75/440/EMÜ (liikmesriikides joogivee võtmiseks mõeldud pinnavee nõutava kvaliteedi kohta) ⁽¹⁾ sätestatud nitraadikontsentratsioonist rohkem nitraate, kui meetmeid ei võeta;
- c) alad, kus nõukogu direktiivide täitmiseks on vaja põhjalikumast puhastust, kui on ette nähtud käesoleva direktiivi artikliga 4.

B. Vähem tundlikud alad

Mereveekogu või -ala võib määrata vähem tundlikuks alaks, kui sellesse juhitud heitvesi ei kahjusta keskkonda selle ala morfoloogia, hüdroloogia või seal valitsevate hüdrauliliste tingimuste tõttu.

Vähem tundlikke alasid kindlaks määrates arvestavad liikmesriigid ohuga, et nendele aladele juhitud heitvesi võib kanduda piirnevatele aladele, kus see võib keskkonda kahjustada. Liikmesriigid tunnustavad väljaspool nende siseriiklikku jurisdiktsiooni asuvate tundlike alade olemasolu.

Vähem tundlike alade kindlaksmääramisel võetakse arvesse järgmisi tegureid:

avatud lahed, suudmealad ja muud rannikuveed, kus on hea veevahetus ja ei esine eutrofeerumist või hapnikukadu või mille suhtes peetakse ebatõenäoliseks, et neis tekib neisse juhitud asulareovee tõttu eutrofeerumine või hapnikukadu.

⁽¹⁾ EÜT L 194, 25.7.1975, lk 26, muudetud direktiiviga 79/869/EMÜ (EÜT L 271, 29.10.1979, lk 44).

*III LISA***TÖÖSTUSSEKTORID**

1. Piimatöötlus
 2. Puu- ja köögiviljatoodete tootmine
 3. Karastusjookide tootmine ja villimine
 4. Kartulitöötlus
 5. Lihatööstus
 6. Õlletehased
 7. Alkoholi ja alkoholsete jookide tootmine
 8. Loomatoidu tootmine taimsetest saadustest
 9. Želatiini ja liimi tootmine toornahkadest ja luudest
 10. Linnasetehased
 11. Kalatööstus
-